

הכל ממיירין

שהפריש אביו, ולא הספיק אביו להקריבו בחיו. ומשמיעת המשנה, שאפילו יורש שהMRI את קרבן אביו בבחמת חולין, תמורתו תמורה.⁽⁷⁾ והיינו, אף על פי שאין אדם ממיר בקרבן שאינו שלו, מכל מקום, יורש בן מmir. כי קרבן שיורש אדם מאביו אין דינו כ"קרבן שאינו שלו" לגבי דין המרה, וככפי שיתבאר להלן, **וללא קרבן יהודה**, החולק ואינו סובר בן.

דתנייא,⁽⁸⁾ כמו שניינו בבריתא הדנה בדיני "סמכה" ו"תמורה": יורש פומר על קרבן שהקדיש אביו [ולא הספיק להקריבו עד שמת].⁽⁹⁾ וכןמו בן, יורש ממיר, דברי רבינו מאיר.

א. לפי כל התנאים, בין לרבי מאיר ובין לרבי יהודה, מי שיורש קרבן אביו זוכה בו לכל דין הבעלות, כגון, בקדשים קלים, הוא זוכה בו לעניין אכילתבשרו. וכן לעניין טובת הנאה שיש בו.

ב. לעומת דאמר "שייעבודא דאוריתא", חייבם היורשים להביא קרבן **שנתחיב אביהם**.

ג. במסכת ראש השנה [ו ב] דנה הגمرا אמר יורש עבר ב"בל אחר", ומסקנת הגمرا היא, **שיורש אינו ב"בל אחר"**, מגזרת הכתוב.

ד. הגمرا במסכת זבחים [ה ב ו א] דנה אם בעלות היורש היא מוחלתת עד כדי כך שהקרבן מכפר על היורש [על המוריש הוא בודאי אינו מכפר, כי "אין כפירה למתחים"], כדי כל קרבן המכפר על בעליו המביאו. או שמא אין זו בעלות מוחלתת, ואין היורש יכול להתכפר בקרבן שיירש מאביו.

8. גירוש השיטה מקובצת.

9. דנו רבותינו האחדרונים בדין "יורש סומר".

א. **הכל**⁽³⁾ מותפים את הבהמה בקדושת תמורה. שכולם, אם המירו — תמורתם תמורה, אחד אנשים ואחד נשים.⁽⁴⁾

ב. **וללא**⁽⁵⁾ שאדם רשאי להמיר. אלא שאם המיר, מומר. ווסף את הארבעים.

סוגיות יורש ממיר ויורש סומר

שנינו במשנתנו: **הכל ממיירין**.

ודנה הגمرا: "הכל" — **לאתווי מאי?**⁽⁶⁾ מה בא לרבות "הכל"?

לאתווי, הוא בא לרבות יורש, שירש קרבן

3. לפי רבינו תם בתוס' ד"ה הא, גוטינן: הכל ממיירין בין שוגג ובין מזיד. ראה בביאור התוס' וכתוב החק נתן שגירסה זו היא שורש מחלוקת רשיי ורבינו תם.

אבל מדברי המהר"ם [חולין ב א] משמעו, שאינה גירסה אחרת, אלא שרביבנו תם מבאר כך דברי רב יהודה בגמרה. ועיין מהרש"א שם.

4. ולקמן עמוד ב בגמרא יבוואר מה החידושים בונשים.

5. גירוש השיטה מקובצת.

6. אף על פי שרביבנו תם ור"י [תוס' ד"ה הא גופא] מאריכים לבאר שהתנה نقط "ליישנא אלימא", לרבות "מזיד" או "נשים", מכל מקום, כדי לרבות מזיד או נשים היה מספיק בלשון "ממיירין", שמשמעותו "לכתחלה", וудין יש צורך לבאר לשון "הכל", שמשמעותו "לרבות".

על פי שיטתה מקובצת [אות כ].

7. ראשוני פרקים בדין יורש